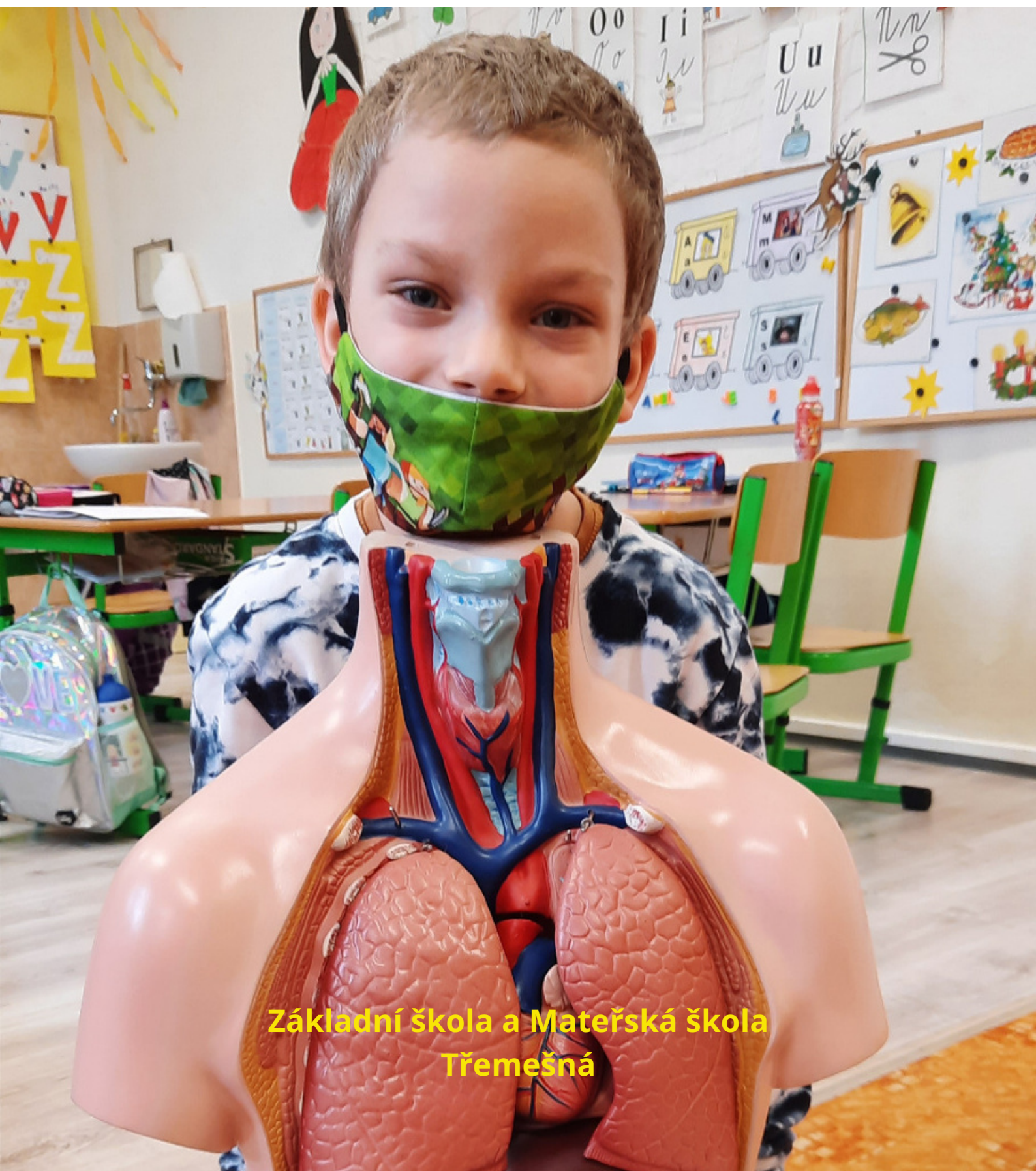

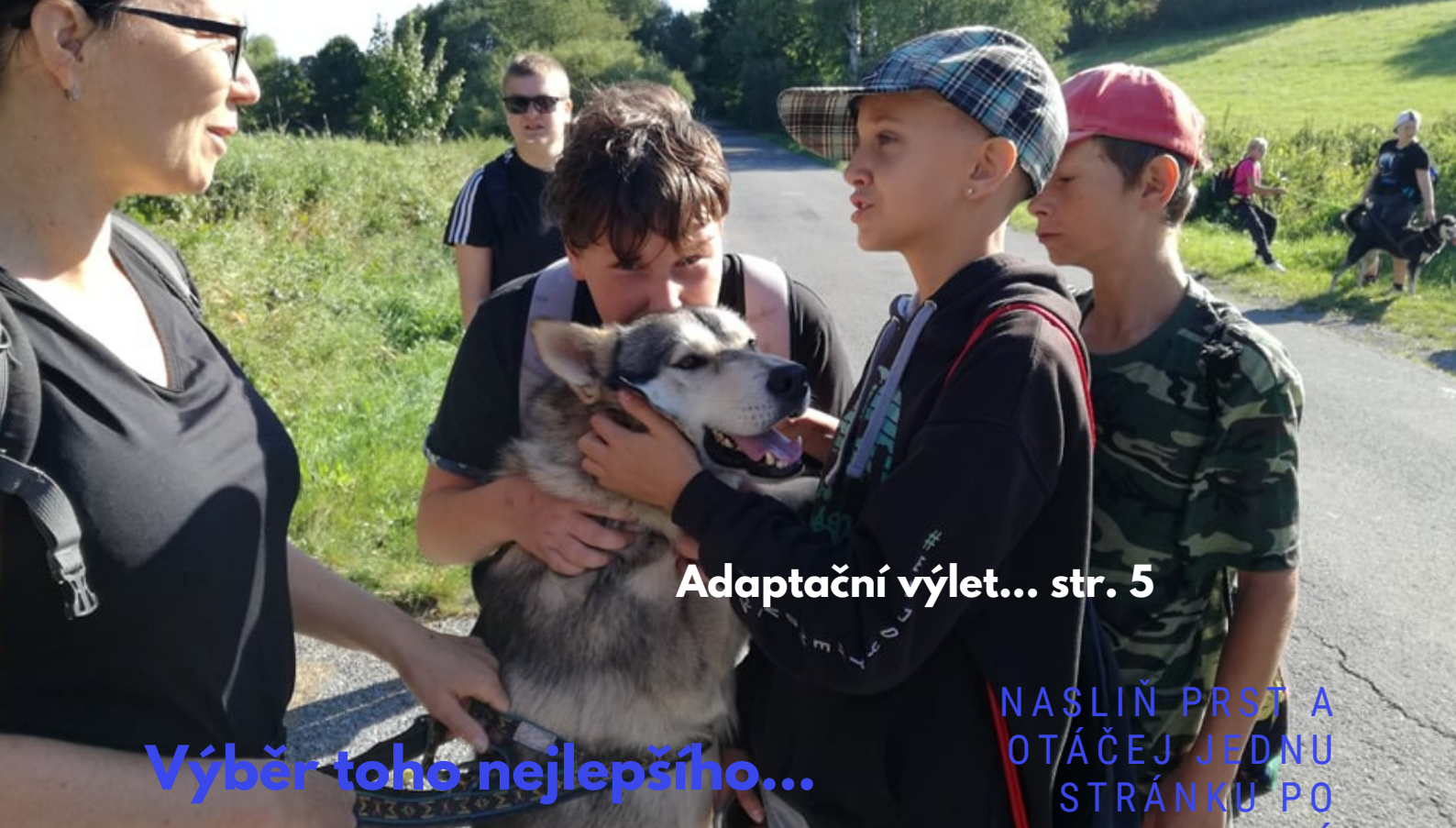

ČASOPIS ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Říjen
2021

Základní škola a Mateřská škola
Třemešná

Adaptační výlet... str. 5

Výběr toho nejlepšího...

**NASLIŇ PRST A
OTÁČEJ JEDNU
STRÁNKU PO
DRUHÉ**

**Jak jsme mávali
veteránům...str. 9**

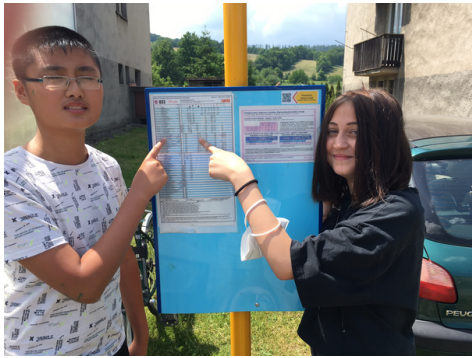
**Nový
školní rok
zahájen...
str. 4**

**Skoro jako v americké
škole...str. 7**

**Čtečky
v akci...
str. 13**

**Vyznáte se v
jízdním řádě...?
str. 15**

**Sedmáci
v zoo...
str. 18**

**Anatomie na
I. stupni...str. 10**

**Komentovaná
módní
přehlídka...
str. 14**

Slovo pana ředitele

Prázdniny se přehouply a jsme zpátky. Jsem rád, že mohu na naší škole přivítat nejen žáky stávající, ale spoustu nových, kteří k nám přišli z Brantic, Jindřichova, Města Albrechtic, Osoblahy a Slezských Rudoltic. Jejich zájem navštěvovat naši školu mě velmi potěšil. Na všechny zde čeká nadšený sbor pedagogů a moderně vybavená škola. Věřím, že stránky tohoto časopisu budou zrcadlem bohatého života naší školy. Redakční radě přeji, aby stále měla pro svá témata z čeho čerpat, a čtenářům příjemný zážitek.

Mgr. Milan Gross
Reditel školy

Společné zahájení školního roku

V pátek jsme úspěšně zahájili nový školní rok zahradní megaakcí. Navštívili nás hasiči, hrnčíři, kynologové, koňáci a DJ Kuba. A kdyby chtěl někdo říct, že přelo, tak se mýlí. To byly jen kapky štěstí, které my, žáci, tolik ve škole potřebujeme. :-)

Adaptační výlet

Adaptační výlet patřil našim šestákům, protože se v této třídě najednou mísí žáci z různých škol. Tímto vítáme dětičky ze Slezských Rudoltic, Jindřichova, Osoblahy a Krnova.

Jakub Závěšický

Opékali jsme buřty, když jsem přišel domů, na oběd jsem už neměl chuť.

Viki Poláková

S Rony jsme na poli běhaly, mazlily se a dělaly závody.

Břetislav Bartoň

Po jídle jsem se vydali Krtečkovou stezkou domů. Váleli jsme sudy a byla legrace.

Jeli jsme na jednodenní adaptační výlet

S paní učitelkou a paní asistentkou jsme jeli do Města Albrechtic. Z vlakového nádraží jsme šli směrem k rozhledně. Jak jsme šli cestou k nahoru, zastavilo u nás auto a v něm byla paní s pěti psy. Paní vystoupila z auta a otevřela kufr a zároveň i dveře spolujezdce. Z auta vyběhli psi husky. „Jé, pejsci," zakřičeli jsme všichni a šli jsme si je pohladit. Potom ti, kteří chtěli, vedli psa k rozhledně. Nahore jsme si vystřídali psy. Šli jsme loukou a jedna fenka jménem Brigit na louce uviděla myš. Ta se však schovala do díry, ale někteří spolužáci zakřičeli: „Néééé, Brigit, nesmíš," ale Brigit neposlouchala, vylovila myš z díry a sežrala ji. Pak jsme s pejsky došli k

domu, ve kterém bydlí, a šli na zahradu paní učitelky Hlaváčkové. Ta nám nachystala dřevo, abychom mohli začít opékat špekáčky. Já si vytáhl Ostravskou klobásu a dal ji na gril. Pak jsem si vytáhl lázeňské oplatky Kolonáda, ale ty byly

chilli. Všichni spolužáci ji chtěli vyzkoušet. Některé pálila hodně, některé ne, ale mě moc nepálila. Zpátky jsme šli přes Krtečkovu stezku. Už mě z toho dlouhého chození bolely nohy, ale došel jsem ke škole, protože jsem fakt musel.

Text: Veronika Chrenšťová Foto: album školy

Ve škole probíhala velká přestavba wifi sítě, a tak jsme byli doslova vypuzeni ze školy. Co s volným časem? PIKNIK BUDE DOBRÁ VOLBA, sdělila nám třídní. Měla pravdu...

Někteří z nás přijeli už v 6 hodin do školy, ale vyrazili jsme až v 8. Chvilí jsme skotačili na průlezkách a pak jsme vyšli k vodárně. Tam jsme roztáhli deky a připravili jídlo a pití a hráli hry. Tento typ školní docházky se mi líbil.

Naše nové hřiště

Po letních prázdninách naše třída nastoupila do deváté třídy, což je dle mého názoru nejtěžší školní rok. V průběhu roku nás čeká hodně příprav na přijímací zkoušky. Na některé učivo se velmi těším. Opravdu hodně se těším na tělocviky, máme totiž nové sportovní hřiště.

Hřiště, nebo výběh pro lvy?

Kolem středu hřiště se nachází cca 400 m dlouhý červený kruh, na kterém běháme v hodině 3x dokola. Střed hřiště je ohraničený, vypadá trochu jako výběh pro lvy a tygry. Do hřiště vedou dva vchody, bohužel jeden z nich je uzamčen. Při vchodu do hřiště jsem si všimla zvláštního posypu na zemi. Absolutně netuším, co ten zvláštní prášek může být, jestli je to písek, sůl, cukr, nebo dokonce třtinový cukr...? Každopádně mám menší teorii, k čemu může být. Má teorie zní takto. Jsou to zvláštně upravené kamínky proti podklouznutí. Nejsem si však jista, zda je to bezpečné, jelikož při silném větru se nám může posyp dostat do očí.

Jestě nikdy jsem se netrefila.

Nu což, pojďme rozebrat další část hřiště. Basketbalové koše, tedy myslím, že se tomu tak říká. Do koše jsem se v mém životě ještě netrefila ani jednou. V čele hřiště máme umístěnou fotbalovou branku.

Naše škola mi připadá jako opravdová - americká.

Naše nové hřiště se mi opravdu líbí, už se nemůžu dočkat, až na něm budeme hrát fotbal a také otestuje ten podivný posyp proti skluzu. Škoda jen, že jsem zde poslední rok. Tedy pokud nepropadnu. Teprve až když nyní odcházím, připadá mi naše škola jako opravdová - americká.

Několik slov Kevina šprýmaře na téma nové hřiště

Začal nový školní rok a přes prázdniny se totiž někdo rozhodl, že je dobrý nápad postavit stadion. Na stadionu je "běžecká" dráha, tyče, na kterých se má cvičit a nakonec také místo, kde můžete házet balónek a předstírat, že tomu rozumíte. Podle mě to nic moc nezmění na tom, že tělocvik bude nejspíš fungovat stejně. Bude se běhat, cvičit a potom hrát fotbal, a já nakonec stejně zase kopnu míč do vlastní brány jako úplný koko...s, no ano, chtěl jsem říct kokos, nevím, co jiného vás napadlo.

Podle mě ten stadion vydrží v dobrém stavu 2 dny, 16 hodin, 37 minut a 15 vteřin. Protože při našich výkonech panu učiteli jistě rupnou nervy dřív, než by člověk řekl slovo švec.

Akce TROFEO NIKÉ

Paní učitelka Jiřina Divišová přišla jednoho pěkného slunečného pátečního zářijového dopoledne se žhavou novinkou – Třemešnou mají projet veteráni. A tak celá škola vyběhla k cestě a mávala a mávala a mávala nejen na veterány, ale také na všechna projíždějící vozidla. Řidiči nezkazili radost dětí a mocné mávání jim oplatili ještě mocnějším troubením.

Starodávná auta

Byla různobarevná. Lidé byli oblečeni ve starodávných věcech. Dámy si na hlavu nasadily klobouky, páni měli čepice nebo buřinky. Auta jela pomalu. Klaksony neobvykle troubily. Na autech byla napsána čísla, na zrcátkách visely praporky. Při pohledu na taková auta si lidé mysleli, že se ocitli v době před více jak sto lety.

Krátké ohlédnutí za loňským rokem

Myslíme si, že krátké ohlédnutí za loňským školním rokem by našemu časopisu velmi slušelo. A proto jsme několik stránek věnovali prvňáčkům, kteří školu navštěvovat v nelehké době mohli. Dále nám Dan Dvořák (tehdejší šestáček) poslal zážitek z domácí výuky, který určitě stojí za přečtení. Koncem roku nastal velký návrat do lavic, a tak jsme výuku zahájili velmi hravě. Pohleďte s námi...

My jsme byli prvňáci, do školy jsme chodili. Mezitím jsme prozkoumali, jak vypadá lidské tělo, kdyby se nám medicíny v dospělosti přece chtělo....

Paní učitelka nám vše vysvětlila, na něco jsme přišli sami, na závěr však chceme říci...

„My své plíce ochráníme, nás se covid nedotkne, ostražití budem vždycky, každý to z nás podotkne.“

Poznáš i
ty, kde co
máme?

Očíslovali jsme
jednotlivé
orgány.

Zkus je
pojmenovat a
pokud nevíš,
tipni si.

Správnou
odpověď najdeš
pod námi.

1. plic 2. srdce 3. játra
4. tenké střevo 5. tlusté střevo
6. žaludek 7. hrtan (ohryzek)

Úkoly při svíčkách

Dopoledne nám skončily online hodiny a opět v EDU naskákalo hodně úkolů. „Jdu se naobědvat a pak si něco zahraju na počítači, jako každý den,“ pomyslím si.

Nedopadlo by to dobře

Dnes jsem nehrál moc dlouho... vypli nám totiž elektrinu! Když ji na chvíli zapnuli, brácha napustil rychle čistou vodu, abychom měli co pít. Když nejde elektrika, nejde totiž ani čerpadlo a jsme bez vody. Takže raději ani nepůjdu na záchod! Nedopadlo by to dobře :-D ... pro toho, kdo by šel po mně!

Je už půl páté, začíná být tma, zatím čekáme, jestli už nám tu elektrinu nezapnou. Povídáme si o škole, hrajeme si s Klerencem (kočka), sedíme, ležíme, zapalujeme svíčky. No nic, aspoň nějaké úkoly udělat musíme! Beru si papír a začínám popisovat stůl, který jsem si samozřejmě nejdřív uklidil, aby to nebylo zbytečně moc dlouhé!

Brácha je o pár levelů výš

Mám kolem sebe svíčky, ale stejně na to moc nevidím. Brácha je o pár levelů výš, svítí si ledkami a píše zápis do fyziky.

Ostatní úkoly jsou na EDOVI, ale protože je dělám poctivě, tak bych měl mít vše na zítřejší hodiny hotové. Zbytek se dodělá příště.

Brácha si tam cosi čmárá.

„Co děláš?“ ptám se.

„Koukám na klipy,“ odpoví brácha.

„Coooo? Bez elektriky?“

„Šak hele!“ brácha na to.

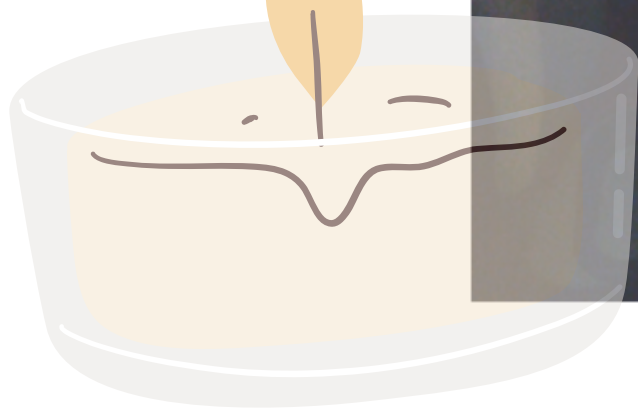
Jdu na to mrknout ... :-D ...

on si nakreslil na papír klip a přilepil ho na monitor! Úkol znovu dělat nemusím, ale zato jsem dostal jiný...

Kouká na Youtube! Přinesl si dokonce i baterku a nechal ji blikat, úplná diskoška! (Ještě by to chtělo ale tu hudbu!) Elektriku už ten den nezapnuli, tak jdeme spát celkem brzo.

Mamka poslala úkoly ještě v noci, když zapnuli elektriku. Ale ten můj byl samozřejmě špatně! Ráno při hodině mi paní učitelka řekla, že to měla být slohová práce! Hm, tak nic. Nemusím ho dělat sice znovu, ale mám napsat o tom „Kterak nám nešla elektrika!“

Elektronické čtečky knih v akci

Na konci května jsem se opět sešla se svými žáky ve škole. Osmáci po dobu domácí přípravy tvrdě pracovali a zodpovědně plnili mnou zadané úkoly. Udělali kus práce, zvládli celou předepsanou osnovu, a dokonce plnili práci i navíc. Proto jsem jim po dobře odvedené práci nabídla odpočinek, a to v podobě čtení. Každý z žáků dostal svou elektronickou čtečku knih. Každý si četl svým tempem. Na konci hodiny jsem žákům dala prostor o svých zážitcích z četby pohovořit. Těšilo mě, když nesměle začal jeden z nich a později se přidali další, až mnohdy vznikla žhavá diskuse, že jsme kolikrát přetáhli hodinu i přes přestávku.

Tato kniha se mi líbila, protože jsem se dozvěděla další příběh člověka, který byl v Terezíně. Mnoho lidí o těchto příbězích neví nebo nemají zájem vědět něco o životě v koncentračním táboře. Já to štěstí mám díky naší paní učitelce, která nám napřed vysvětlila, co tento chlapec musel zažít, a poté s námi začala číst. V knize byly popsány zážitky Petra Ginze ze školy a jeho rodinného života. Nejvíce mě zaujal jeho život v koncentračním táboře, způsob trávení volného času a zejména psaní časopisu Vedem. Kniha byla dobrou volbou. Jsem ráda, že jsem Petra poznala, a myslím si, že by o něm měl vědět každý žák.

Komentovaná módní přehlídka

Popis osoby je náročný slohový úkol, ale když se spojí s trochou zábavy, výsledek nemá chybu. Škoda jen, že stránky časopisu lze doplnit jen fotkami a textem, protože komentovaná módní přehlídka měla mnohem větší grady. Smáli jsme se, až se za břicha popadali...

Dáma, která vstoupila na přehlídkové molo, se jmenuje Danielka. Na hlavě nosívá plastové kytky, jsou praktické, nikdy neuvadnou a dají se přebarvovat. Nos zakrývá modrou rouškou. Krk si zdobí krátkým liščím ocasem. Na rukách mívá bílé rukavice. Nejraději si obléká dlouhé rudé šaty.

Na přehlídce vítáme dámu, která vynáší oblek vhodný ke spaní. Hlavu zdobí macaté vlasy. Dívá se na nás modrýma očima. Pod rouškou pro jistotu nosí pepřový sprej. Na krku má uvázaný látkový šátek. Je to velmi svalnatá žena, má na sobě oblečené bílomodré šaty s bílými tečkami a okraj šatů má zahrnutý pod kolena. Pod šaty si navlékla pyžamové tepláky, které tvoří 100% bavlna. Celý komplet doplnila pohodlnými pantoflemi.

Starší dáma nemusí vždy vypadat staře. Stačí, když se oblékne mladě. Dnes k nám přišla pěkná stařenka. Na hlavě nosí dírkovaný žlutý šátek přesahující až na krk, ústa si kryje ozdobnou rouškou. Stařenka si oblékla černý dlouhý kabát, na kterém jsou vyšitá čísla od trojky do devítky. Barvy čísel ladí k dalším doplňkům, jako jsou třeba boty. Šušťáky jsou ušity z prohované a leské látky. Oblek bych doporučil na divadelní show.

UMÍTE ČÍST V JÍZDNÍM ŘÁDU?

Jízdní řád Dopravního podniku Ostravy.

Číslo tramvaje - 9.

Zastávka	Zóna	Min.
Poruba vozovna	4-77	
Telekom.škola	4-77	
Třebovická	4-77	
Zahrádky	4-77	
Svinov mosty h.z.	1-3-4-77	
Nová Ves vodárna	1-3-77	
Hulváky	1-77	
Prostomá	1-77	1
Kališborova	1-77	2
Mariánské náměstí	1-77	3
Město energetiky	1-77	5
Městský úřad	1-77	6
Město Republiky	1-77	8
Kališborova	1-2-77	9
Elektra	1-77	11
Stodolní	1-77	12
Důl Jindřich	1-77	14
Plynárny	1-77	16

MĚSTSKÁ HROMADNÁ DOPRAVA OSTRAVA		
9 Dopravní podnik Ostrava a.s. Poděbradova 494/2, 702 00 Ostrava, tel.: 59 740 1111		
hod.	Pracovní den	Sobota+Neděle
0	04D	04D
1	04D	04D
2	04D	04D
3	04D	04D
4	04D	04D
5		
6	15 25 35 45 55	
7	05 15 25 35 45 55	
8	05 15 25 35	
9		
10		
11		
12		
13	35 45 55	
14	05 15 25 35 45 55	
15	05 15 25 35 45 55	
16	05 15 25 35 45 55	
17	05 15 25	
18		
19		
20		
21		
22		
23	04	04

D-připoj I. č. 2 (Důl Jindřich)
 -bezbariérový přístup na zastávku
 -prodejní jízdenkový automat
 -prodejna jízdních dokladů

1.3.2017
Platí od 1. ledna 2017

Zastávka, na které
se zrovna nacházíte,
v našem případě je to na
Hulvákách.

Hodina odjezdu
ze zastávky, která je
v levém sloupci
podtržená.

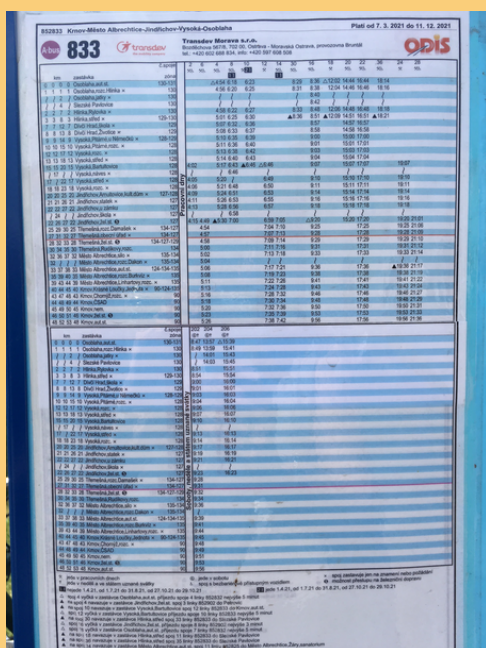
Minuta odjezdu.
V 15 hodin vám jede
6 spojů.

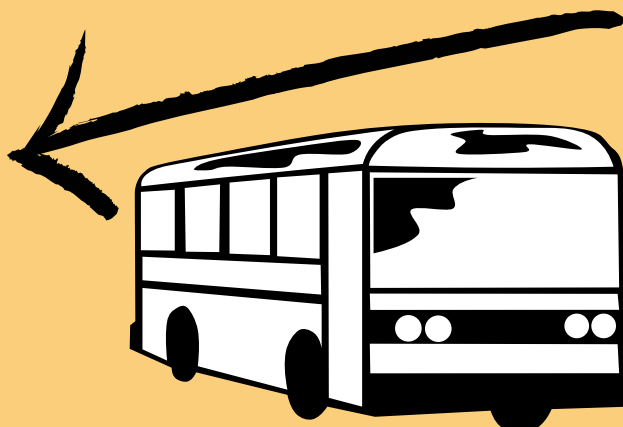
Náš jízdní řád všichni znáte...

Stačí si najít příslušnou zastávku a na stejném řádku najdete všechny časy odjezdu.

Výhodou je, že níže zjistíte i zpáteční spoj

Rozjímání

Text: L. Bubela, F. Ha, J. Grufík

Jméno: Lukáš Bubela, Filip Ha,
Jakub Grufík

Datum: 11. června 2021

Sekce: opičáci v každé situaci

Score: 150 %

SEDMÁCI V ZOO!

"PANÍ UČITELKO, JSME NA STODOLNÍ, NEPŮJDEME
MÍSTO DO ZOO NĚKAM DO BARU...?!"

Výlet začal tím, že všichni vstávali brzy ráno. Sešli jsme se na vlakovém nádraží. Vlakem jsme odjeli v 6:39 hod. Vystoupili jsme však na předčasné stanici, a tak jsme museli jet lokálkou do centra a trolejbusem do Zoo Ostrava.

"Je vás dvanáct, jedna vstupenka vám chybí," povidá paní u vstupu...

V zoo nás paní u vchodu přepočítala. Spletla se v počtu a myslela si, že paní učitelka koupila málo vstupenek, a tak tam byly trochu zmatky. Pak se ujistila, že je nás opravdu jedenáct a my mohli vstoupit dovnitř. Viděli jsme hady, pavouky, hrochy, slona, jeleny, kozy, želvy a gepardy. Zablblí jsme si na velké průlezcce a pak spěchali na vláček, který nás dopravil k východu. Škoda byla, že nejel až ke Karolině, kde jsme měli tříhodinový rozchod.

Nekousne
mě?

Halóóó,
zachraňte
nás.

To je dobře,
že tu jezdí
vlak

Čím dřív to
přejdeme, tím
dřív jdeme do
Karoliny.

Paní učitelko,
nezajdeme
ještě někam
na výlet?

To je dobrý
nápad, zajedem
někam k
potoku.

A tak se jelo na další
výlet...

Nastoupili jsme do
a jeli směrem na Jindřichov.

V jsme si koupili
a jiné dobroty. Cestou k

j jsme procházeli ohradou, ve

které se pásli ,

... ke studánce v
Jindřichově

nebo třeba i . U potoka
jsme rozdělali ,

skotačili ve vodě nebo na
průlezkách. Do školy jsme šli

 cestičkou. Tento výlet

jistojistě ještě zopakujeme.

